

Baunsgaard: Det ærede medlem hr. Erik Eriksen gentog de alvorlige følger, han mente en langvarig konflikt kunne få for landet og for andre erhverv, og i denne bedømmelse er der ingen væsensforskel imellem det ærede medlem og mig. Når det ærede medlem derimod mener, at jeg skulle være en mand, der var i konflikt med mig selv, må jeg sige, at det er jeg ikke. For det er netop på denne alvorlige baggrund, at det radikale venstre ikke ønsker i dag at tage en stilling i en politisk aktion, som ikke kan give det resultat, som det ærede medlem mener at kunne opnå. Der er et konstateret flertal efter debatten i dag, der forhindrer, at det ærede medlem kan opnå det. Derfor må jeg spørge: er det nu så mærkeligt, at det radikale venstre ikke ønsker en politisk konflikt på et tidspunkt, hvor alle forhandlingsmuligheder ikke er udtømt, og med det kendskab til den politiske stilling, som vi og også det ærede medlem har? Jeg ønsker ikke, at vi af politiske grunde ødelægger de muligheder, der er for at fremme konfliktens ophør. Når det ærede medlem hr. Poul Sørensen siger, at han er gået i byen med den bestemte opgave at få konflikten standset nu med det samme, så er selve den stilling, det ærede medlem og de to oppositionspartier indtager, i modstrid med det formål, det ærede medlem siger han har. Det ærede medlem ved, at det ikke kan lykkes i dag. Ja men er det da så mærkeligt, at det radikale venstre ikke ønsker at engagere sig på en sådan måde, at vi ikke har mulighed for senere at følge situationen?

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen gav udtryk for, at der med det dagsordensforslag, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen og jeg har stillet, skulle være sket noget, som skulle umuliggøre det, jeg her giver udtryk for. Jeg vil gerne med den højtærede formands tilladelse gentage ordlyden af dette dagsordensforslag, så tror jeg det vil stå klart for alle, at det indhold,

det ærede medlem mener dette forslag skulle have, har det ikke. Ordlyden er:

„Idet folketinget udtaler, at tinget må anse afslutningen af de løbende arbejdskonflikter for yderst vigtig, opfordrer tinget regeringen til at anmode arbejdsmarkedets to hovedorganisationer — Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark De samvirkende Fagforbund — om gennem forhandlinger at fortsætte bestræbelserne for at bringe konflikterne til snarligt ophør,“
o. s. v.

Når det ærede medlem dernæst siger, at det er udtryk for en politisk manøvre, at vi har stillet dette dagsordensforslag, en politisk manøvre, der tager sigte på at hindre en afstemning om det forslag til folketingsbeslutning, de to oppositionspartier har fremsat, vil jeg gerne sige, at det er det ikke, for som stillingen er i dag, måtte det radikale venstre ved en afstemning om de to partiers forslag anbefale at stemme nej. Vi kunne ikke, som situationen er i dag, stemme for forslaget.

Aksel Larsen: Jeg formoder ikke, der er ret mange her i landet, og jeg formoder ikke, der er nogen i denne sal, som ikke hele tiden har været klar over, at det, der er foretaget fra venstres og det konservative folkepartis side, er et taktisk udspil, det er et udtryk for den lille politik. Man vidste på forhånd, hvordan regeringens stilling var; man vidste ydermere, at det var sagligt fuldkommen urimeligt på dette tidspunkt at komme med et krav om, at folketinget skulle dekretere konfliktens ophør, og man har alligevel fremsat sit forslag, simpelt hen i håb om, at man kan bringe det radikale parti i klemme. Det er den lille politik, og jeg synes, at det er situationen lidt for alvorlig til. Jeg synes, det er blevet understreget der-ved, at i de første taler, vi har hørt fra oppositionen under denne debat, såvel som i det ærede medlem hr. Erik Eriksens oplæg i går har man opereret ud fra fuld-